

ปฏิรูปการศึกษาในสหรัฐอเมริกา

โดย Min Sen Concept (edu) 2 กันยายน 2564

องค์กร PISA ให้ความสนใจเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะของการอ่านในโลกดิจิทัล (Developing literacy skills in a digital world: New finding from PISA) ซึ่งรายงานเมื่อวันที่ 4 พฤษภาคม 2021 และพบว่า 47 % ของนักเรียนวัย 15 ปีในประเทศ OECD เท่านั้นที่สามารถแยกแยะความจริงจากข้อมูลที่อ่านในโลกดิจิทัล และอัตราการใช้เวลาไปกับคอมพิวเตอร์หรือโลกดิจิทัลของพวกเขาเยาวนนดูเหมือนจะมากจนกลายเป็นโลกความจริงของพวกเขา โดยในเดนมาร์ก สวีเดน ใช้เวลาเกือบ 50 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ซึ่งโดยมากเป็นการใช้เวลาในห้องเรียนมากกว่าในห้องเรียน ประเทศไทยเองก็ใช้เวลาเกือบ 40 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ สำหรับสหรัฐอเมริกาก็กว่า 40 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ สำหรับประเทศที่ใช้เวลาน้อยที่สุดคือ Morocco ใช้เวลาเพียง 20 ชั่วโมงต่อสัปดาห์

การเข้าถึงคอมพิวเตอร์และ internet เป็นเรื่องความเหลื่อมล้ำใหม่สำหรับเด็ก โดยเฉพาะในประเทศที่กำลังพัฒนา ซึ่งเทียบกันเองในเด็กที่มีโอกาสทางการศึกษาจากเศรษฐฐานะ และการเทียบระหว่างประเทศที่พัฒนาแล้วกับประเทศกำลังพัฒนา สำหรับความสามารถในการอ่านนั้นพบว่า นักเรียนที่มีการใช้อุปกรณ์ในการค้นหาจาก internet เพื่อทำงานของโรงเรียนมีความสามารถในการอ่านสูงกว่า นักเรียนที่ไม่มีโอกาสเข้าถึงคอมพิวเตอร์และ internet นอกจากนี้ปัญหาใหญ่อีกประการหนึ่ง คือ การเข้าถึงข้อมูลที่เป็นประโยชน์และน่าเชื่อถือทั้งในเด็กที่มีโอกาสมาก และ

เด็กที่ด้อยโอกาสต่างก็ประสบปัญหากับแหล่งข้อมูลที่ไม่ดี (spam) เช่นเดียวกัน และหลายประเทศใช้การควบคุมการเข้าถึงสื่อเหล่านั้น เช่น ฮองกง สิงคโปร์ ญี่ปุ่น จีน รัสเซีย สหราชอาณาจักร สหรัฐอเมริกา อิสราเอล แคนาดา ฯ ส่วนประเทศที่ไม่ควบคุมมากได้แก่ Morocco ที่น่าสนใจคือ อัตราการอ่าน e-mail ของนักเรียนลดลงอย่างมากในหลายประเทศเมื่อเทียบกันระหว่างปี 2009 และ 2018 เช่น ญี่ปุ่น สังกาเรี เซครีพับบลิก ส่วนประเทศที่ไม่ค่อยเปลี่ยนแปลงได้แก่ คาซัคสถาน อินโดนีเซีย ซึ่งมีอัตราการอ่าน e mail ต่ำอยู่แล้ว แต่ประเทศที่มีการอ่าน e-mail ระดับกลางและไม่ค่อยเปลี่ยนแปลง คือ มาเก๊า สวิส กรีซ และสิ่งที่เข้ามาแทนที่ คือ Chatting online ซึ่งประเทศที่มีการใช้มาก คือ ญี่ปุ่น อินโดนีเซีย มาเลเซีย ไทย ฯ รวมถึงการอ่านข่าวออนไลน์มากขึ้นด้วย เช่น คาซัคสถาน ไทย อินโดนีเซีย ฯ และการค้นหาข้อมูลทางออนไลน์มากขึ้น ได้แก่ คาซัคสถาน อินโดนีเซีย รัสเซีย ญี่ปุ่น มาเลเซีย และไทย

การสนุกในการอ่านที่เพิ่มขึ้นพบในประเทศ อูรุกวัย คอสตาริกา รัสเซีย บุลกาเรีย โคลัมเบีย แต่การสนุกในการอ่านลดน้อยลงอย่างมากได้แก่ เยอรมนี นอร์เวย์ ฟินแลนด์ เดนมาร์ก สวิส ไทย และการอ่านนี้เองมีรูปแบบการอ่านทั้งในรูปแบบของหนังสือ การอ่านบนอุปกรณ์ดิจิทัล หรืออ่านทั้งสองแบบ ที่น่าสนใจคือ การอ่านบนหนังสือช่วยให้ความสามารถในการอ่านดีกว่า การอ่านบนอุปกรณ์ดิจิทัล และยังพบอีกว่า การอ่านหนังสือเพื่อความบันเทิงช่วยสนับสนุนการอ่านมากกว่าการอ่านหนังสือเรียน แต่หนังสือเรียนที่เป็นตารางและกราฟ หรือแผนที่ ไดอะแกรมก็ช่วยให้น่าสนใจมากขึ้น

ประเทศที่อ่านหนังสือได้มากกว่า 100 หน้าได้ดีได้แก่ประเทศ ฟินแลนด์ เดนมาร์ก แคนาดา สหราชอาณาจักร จีน ส่วนประเทศ ที่เหมาะกับการอ่านน้อยกว่า 100 หน้าได้แก่ เวียดนาม ซาอุดีอาระเบีย ญี่ปุ่น จอร์แดน ไทย ที่น่าสนใจคือ การอ่านเป็นนิสัยสำหรับ คนที่ต้องการทำงานเกี่ยวกับงานสุขภาพ การอ่านเพียงเก็บข้อมูล เหมาะกับกลุ่มคนที่ทำงานเกี่ยวกับ ICT แต่อย่างไรก็ตามการอ่าน ยังเป็นความจำเป็นในกลุ่มคนที่ต้องการทำงานที่เกี่ยวข้องกับ วิทยาศาสตร์และงานทางวิศวกรรม

สหรัฐอเมริกาเป็นประเทศหนึ่งที่มีการปรับตัวในด้านการ การศึกษา จากประเทศที่มีคนต่างชาติให้ความสนใจไปศึกษา ตั้งแต่ระดับต้น จนถึงระดับอุดมศึกษา แต่มาระยะหลังนี้ ความสามารถในการศึกษาไม่สามารถแข่งขันได้กับประเทศในกลุ่ม สแกนดิเนเวีย สิงคโปร์ หรือแม้แต่ประเทศจีน จึงจำเป็นต้องมีการ ปรับตัวอย่างมาก เพื่อกลับมาแข่งขันในการพัฒนาคุณภาพชีวิต ของเยาวชน และแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำ ซึ่งปัจจัยหนึ่งก็มา จากการศึกษา

การพัฒนาคุณภาพการศึกษาก่อนปฐมวัย ซึ่ง Obama Administration ได้ร่วมลงทุนกว่า 1 พันล้านเหรียญ เพื่อให้โอกาส กับเด็กก่อนวัยเรียนทุกคน และกว่าครึ่งของรัฐต่าง ๆ ได้นำ งบประมาณไปพัฒนา โดยเด็กกว่า 5.2 ล้านคนมาจากครอบครัว ที่รายได้ต่ำใน 20 รัฐ ได้รับประโยชน์จากคุณภาพการศึกษาที่ ดี ซึ่งเป็นการเชื่อมต่อการศึกษา สุขภาพ โภชนาการ และมีการให้ ทุนแก่เด็กเหล่านี้ โดยเฉพาะเด็กก่อนวัยเรียนที่อายุ 4 ขวบจาก ครอบครัวที่มีรายได้น้อยจนถึงรายได้ปานกลาง

การพัฒนามาตรฐานสูงขึ้น โดยนักเรียนกว่า 24 ล้านคนที่มีโอกาสเข้าถึงระดับการศึกษาที่สูงขึ้นในช่วงเวลาไม่กี่ปีที่ผ่านมา ซึ่งเป็นนักศึกษาผิวสีประมาณ 4 ล้านคน เป็นคนเชื้อสายสเปน 3.5 ล้านคน 2.8 ล้านคนที่มีปัญหาหรือความพิการ และ 1.5 ล้านคนในการเรียนภาษาอังกฤษ

การประเมินรูปแบบใหม่ แทนที่การประเมินแบบเดิม ๆ ในระดับอุดมศึกษา และระดับอาชีวศึกษา ที่มุ่งเน้นไปสู่ การแก้ปัญหา การคิดเชิงวิพากษ์ ซึ่งเป็นความตั้งใจที่จะตัดสินเรื่องใดเรื่องหนึ่งที่เน้นการตั้งคำถามท้าทาย โต้แย้งเพื่อหาแนวทางออกที่หาคำตอบที่เหมาะสมมาก เป็นการช่วยสืบค้นความจริง และเชื่อในสิ่งที่ถูกต้อง คิดแบบรอบคอบ อันก่อให้เกิดการพัฒนา การพัฒนาครูในทุกห้องเรียน เนื่องจากนักเรียนต้องการครูที่มี ศักยภาพและมีความพร้อม ซึ่งงานวิจัยชี้ให้เห็นว่า คนกลุ่มที่มี รายได้น้อย คนกลุ่มผิวสี หรือเชื้อสายสเปน มีโอกาสเข้าถึงครูที่มีความสามารถน้อยกว่าเพื่อนในกลุ่มอื่น ทำให้กระทรวงศึกษาได้พยายามที่จะพัฒนาครู และสนับสนุนการเรียนรู้ โดยมีโปรแกรมต่าง ๆ เช่น The Excellent Educators for All Initiative เป้าหมายเพื่อช่วยพัฒนาและสนับสนุนนักการศึกษา หรือครูที่เก่งในการพัฒนาเด็กที่ต้องการพวกเขา การเตรียมครู ซึ่งเน้นการพัฒนาครูให้ครูสามารถทำในสิ่งที่สำคัญต่อระบบการศึกษา หรือเด็ก โดยเฉพาะการสอนเด็กตั้งแต่วันแรกที่พวกเขาเข้ามาสู่ห้องเรียน และการพัฒนาครูจาก National Board for Professional Teaching Standards ซึ่งเป็นการเตรียมเด็กที่พร้อมจะพัฒนาตนเองในการเป็นผู้นำครูในอนาคต รวมถึงการไปอยู่ในอาชีพที่พวกเขารัก

การพัฒนาความเป็นพลเมืองและวินัยหรือกฎระเบียบ ตั้งแต่ปี 2014 กระทรวงศึกษาและกระทรวงยุติธรรมได้ผลิตคู่มือที่จะช่วย โรงเรียนและชุมชนเพื่อลดการลงโทษนักเรียนผิวสี และนักเรียนที่พิการ และลดการทำงานหรือเนื้อหาที่มากเกินไป และสร้างบรรยากาศห้องเรียนที่สนับสนุนการเรียนรู้ทั่วประเทศ การเข้าถึงการศึกษาในระดับอุดมศึกษา การสนับสนุนในระดับอุดมศึกษาตัวเองที่จะเป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้อเมริกาสามารถกลับเข้ามาแข่งขันในการศึกษาระดับโลกได้อีก เพราะการศึกษาระดับนี้เป็นการลงทุนที่คุ้มค่าส่วนบุคคลมาก ๆ ในอนาคต การศึกษา 4 ปี หรือระดับปริญญาตรีช่วยให้รายได้ของพวกเขาสูงกว่าคนที่ไม่มีการศึกษาถึง 98 %

ติดตามเรื่องราวอื่น ๆ เพิ่มเติม

ได้ใน www.minsenconcept.com